

facebook <https://www.facebook.com/theDveP>

Blog 13: Meisjes en Smeersnoeterij

In een huis vol met monsters is geen dag hetzelfde, geen moment te voorspellen en is zelfs je verbazing verbaasd, de verrassing verrast, verbluffing verbluft en wat je niet gelooft geloof je niet. Welkom in de wondere wereld van Smeersnoeterij. Waar je van Buurman & Buurman de magische creaturen verwacht, ondanks dat ze je elke keer weer weten te verbazen, zit de echte grote verrassing in een totaal onverwachte hoek. Meisjes zijn ook vindingrijk, hebben ook ideeën, zitten ook vol fantasie en creëren ook hun wereld. Hun roze glitterbubbel heeft alleen een staartje. Het is niet te verklaren. Je mag de drie TroelieWoelies ook niet vergelijken met de boys maar soms doe je het stiekem toch. Laat jongens jongens zijn en meisjes meisjes. Snap ik maar toch ook vind ik het onzin. Want waarom zou je van je meisje niet mogen verwachten dat ze ook rotzooi trappen? Laat ze, laat hun fantasie ook leven, laat ze je verrassen, laat ze hun roze glitterbubbel betreden en stap er naar binnen. Het staartje is alleen the moment after. De bubbel is namelijk, zo snel als hij er is, ook weer op. De roze glitterbubbel knapt zodra de TroelieWoelies hem verlaten. Weg, kapot, klaar, afgelopen, totdat ze het weer nodig hebben. Dan blazen ze een nieuwe. Waar het precies mis gaat weten alleen zij, je kan erbij blijven staan zolang je wilt, maar ergens, in een onbewaakt moment gebeurt het. Een fractie van een seconde, je knippert maar één keer met je ogen. Je ziet ze roze glitterbubbel betreden, je ziet ze binnenstappen. Ik denk dat wat je ziet niet echt is. Naar mijn idee zit er iets van een toverschild overheen. Alsof ze ergens een toverstaf hebben, een grote oude pot met derrie en een Gouden Spreuk beheersen waardoor er een optische illusie ontstaat. Hierdoor bedriegen mijn ogen mij. En oren. Wat ik zie en hoor zijn drie giechelende TroelieWoelies die lief aan het spelen zijn. Maar waarom, als de bubbel knapt, zitten ze dan onder make-up, waterproof lippenstift en chocola? Mis ik iets? Zijn mijn ogen echt zo slecht? Drink ik teveel of droom ik nog? Ik laat het maar, want meisjes moeten wel meisjes kunnen zijn. Mij rest niets anders dan blijven afvragen, kijken, foto's maken en Smeersnoeterij opschonen. Toch speelt mijn nieuwsgierigheid mij soms parten, ik wil weten waar het misgaat, ik wil die spreuk kennen, en heel soms ook in die roze glitterbubbel zijn. Waarom? Geen idee, misschien gewoon omdat ik het niet snap. Misschien ben ik wel teveel jongen daarvoor. Ik snap niet dat wanneer die bubbel geknapt is, dat ze niet alleen onder de bende zitten, maar

waar halen ze het ook vandaan? Is het er al of pakken ze het van tevoren? Toveren ze het tevoorschijn of heb ik het zelf klaargelegd? Ben ik zo blind of is er een eenhoorn-hotline voor TroelieWoelies in nood? Is het resultaat echt zo mooi of is dat ook een spreuk? Dat ik zie dat ze er niet uitzien maar mijn woorden zijn betoverd en klinken als; woowww wat ben je prachtig! Doen ze het wel zelf of helpen de elfjes een handje? Is die bubbel wel echt of worden de TroelieWoelies naar binnen gezogen door ieniemienie kleine piepfeetjes die eerst sterrenstof in mijn ogen strooien voordat ze meegenomen worden? Ach, wat zou het ook. Laat ze maar, want daar zijn zij blij. En kindjes blij, papa blij. Laat de glitter maar komen dus, ooit snap ik het.